

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 11C/100/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614207300
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Weiserová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2016:7614207300.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Júlia Weiserová v právnej veci žalobcu: CD Consulting, s.r.o., K červenému dvoru 3269/25a, Praha 3, IČO: 264 29 705, Česká republika, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421 proti žalovanému: I. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. A., S. F. XXX/X, o zaplatenie 403,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie čiastočne v rozsahu zaplatenia zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zastavuje.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

Stranám sporu náhradu trov konania nepriznáva.

Žalobca nie je povinný nahradiť Občianskemu združeniu Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom Šafárikovo námestie 7, Bratislava - Staré Mesto trovy konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal na tunajší súd návrh na uplatnenie pohľadávky podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len Nariadenie). V tomto návrhu žiadal, aby súd zaviazal žalovaného do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť zmenkovú sumu vo výške 403,- Eur, zmenkový úrok vo výške 0,25 % Eur denne zo sumy 403,- Eur od 26.6.2011 do zaplatenia, 6 % ročný úrok zo sumy 403,- Eur od 9.9.2011 do zaplatenia a zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy teda 1,34 Eur a náhradu trov konania. V časti údaje o pohľadávke uviedol, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil žalovaný dňa 30.8.2010 na zmenkovú sumu vo výške 403,- Eur, pričom sa zaviazal aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 26.6.2011.

2. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou "na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia". Do textu predmetnej zmenky bol poňatý záväzok žalovaného zaplatiť túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa spolu so zmenkovým úrokom 0,25 % denne od 26.6.2011. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, ale vystaviteľ doposiaľ nezaplatil žiadnu sumu ani z titulu zmenkovej sumy, ani z titulu úrokov. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou "bez protestu", indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou.

3. Žalobca je obchodnou spoločnosťou so sídlom na území Českej republiky, žalovaný je fyzická osoba, ktorá má bydlisko na území Slovenskej republiky a žalovaná zmenka bola vystavená na území Slovenskej republiky, kde je aj platobné miesto. Žalobca určil ako príslušný súd, súd podľa bydliska

žalovaného v zmysle článku 25 ods. 1 písm. a/ Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu.

4. V predmetnej veci bolo rozhodnuté rozsudkom sp. zn. 11C/100/2014-16 zo dňa 26.6.2014 bez nariadenia pojednávania. Uvedeným rozsudkom súd žalobu žalobcu zamietol poukazujúc na článok 4 ods. 4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu z dôvodu, že pohľadávku žalobcu považoval za zjavne neopodstatnenú a žalobu za neprípustnú. Proti rozsudku bolo zo strany žalobcu podané odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Košiciach. Odvolací súd uznesením sp. zn. 2Co/755/2014-56 zo dňa 19.5.2015 zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že prvostupňový súd nesprávne aplikoval článok 4 ods. 4 Nariadenia a nesprávne postupoval, keď nepoužil jeho článok 5 a nasledujúce. Odvolací súd ďalej uviedol, že aj v konaní podľa Nariadenia musí byť zabezpečená ochrana práv spotrebiteľa a správne preto postupoval prvostupňový súd, ak posudzoval uplatnenú pohľadávku aj z hľadiska ochrany spotrebiteľa.

5. Uviedol tiež, že zmenky, ktorými sa zabezpečujú spotrebiteľské úvery, musia spĺňať okrem všeobecných náležitostí podľa zákona č. 191/1950 Sb. ešte aj ďalšie (osobitné) náležitosti ustanovené zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a preto platnosť zmenky je potrebné skúmať aj z týchto hľadísk, či nejde o absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ pre rozpor so zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a následne aj so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktorý s účinnosťou od 1.1.2011 (§ 17 v znení účinnom do 30.4.2014) zabezpečenie spotrebiteľského úveru zmenkou úplne vylučuje. S účinnosťou od 1.5.2014 tento zákaz je zakotvený v § 5a zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a vzťahuje sa na splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy všeobecne.

6. Súd podľa článku 5 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu zaslal žalovanému tlačivo C na odpoveď, ktoré mu bolo doručené dňa 22.6.2015, na ktoré tento nereagoval.

7. Podľa článku 5 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, je európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu v zásade písomné. Ak to súd považuje za potrebné alebo ak to požiadajú niektorá zo strán, súd nariadi pojednávanie. Vzhľadom k povahe uplatnenej pohľadávky žalobcom, povahe vystaviteľa zmenky (pôvodne oprávneného zo zmenky), ktoré nasvedčovali tomu, že zmenka vychádzala resp. zabezpečovala pôvodne nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považoval nariadenie pojednávania za potrebné a nariadil pojednávanie na deň 21.12.2016. Pojednávanie vo veci súd považoval za potrebné nariadiť aj za účelom vykonania ďalšieho dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to exekučným spisom tunajšieho súdu a umožnenie stranám vyjadriť sa k týmto dôkazom s poukazom na pôvodné ustanovenie § 123 O.s.p., v súčasnosti § 187 C.s.p., pričom nebolo možné vzhľadom na povahu tohto listinného dôkazu uvedené zabezpečiť iným spôsobom než nariadením pojednávania vo veci.

8. Žalobca namietal procesný postup súdu, ktorým súd nariadil pojednávanie ako nesprávny z dôvodu, že súd mal povinnosť rozhodnúť o nariadení pojednávania formou uznesenia a toto uznesenie riadne odôvodniť. V tejto súvislosti súd poukazuje na článok 5 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, z ktorého nevyplýva povinnosť súdu v prípade ak považuje za potrebné nariadenie ústneho pojednávania o tomto rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť. Rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť je súd povinný podľa uvedeného článku vety tretej a štvrtej v prípade odmietnutia žiadosti niektorej zo strán o nariadenie ústneho pojednávania, čo sa nevzťahuje na tento prípad.

9. Žalobca a jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili. Namietali správnosť postupu procesného súdu tvrdiac, že vo veci nebolo potrebné nariadiť pojednávanie, na nariadenie ktorého nie sú splnené podmienky. Poukázali na zásadu efektivity a hospodárnosti konania a skutočnosť, že iniciovali konanie podľa čl. 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rada ES č. 861/2007. Žalovaná svoju neúčast' písomne ospravedlnila, súhlasila s rozhodnutím bez jej prítomnosti. Súd v zmysle § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v ich neprítomnosti i s prihladením na súhlas právneho zástupcu žalobcu v ospravedlnení neúčasti zo dňa 16.12.2016.

10. Súd vykonal dokazovanie, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to zmenkou zo dňa 30.8.2010, obsahom exekučného spisu 13Er/814/2013, predovšetkým zmluvou o úvere zo dňa 30.8.2010 vrátane všeobecných podmienok poskytnutia úveru, rozhodcovským rozsudkom SR 10274/11 zo dňa 29.2.2012, uzneseniami tunajšieho súdu 13Er/814/2013 zo dňa 15.10.2013, 29.6.2015 a 25.7.2016, uznesením odvolacieho súdu 7CoE/5/2014 zo dňa 28.8.2014 a 15CoE/440/2015 zo dňa 28.4.2016 a zistil tento skutkový stav:

11. Žalobca na osvedčenie svojho nároku predložil originál zmenky vystavenej odporcom dňa 30.8.2010 s nasledovnými údajmi:

Označenie: zmenka

Číslo zmluvy: 704500473

Meno, priezvisko, rodné číslo a podpis vystaviteľa - odporcu

Miesto vystavenia: v Levoči

Dátum vystavenia: 30.8.2010

Zmenková suma: 403,- Eur

Vyhlásenie vystaviteľa: zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad: POHOTOVOSŤ s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava sumu štyristotri EUR, zmenkový úrok 0,25 % denne od 26.6.2011

Splatné: POHOTOVOSŤ s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava

Doložka: "bez protestu", "na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia"

Na rube zmenky sa nachádza indosament (rubopis), ktorým bola zmenka prevedená na žalobcu.

12. Zo Zmluvy o úvere č. 704500473 zo dňa 30.8.2010 bolo zistené, že predchodca žalobcu spoločnosť Pohotovosť, s.r.o., Bratislava ako veriteľ poskytla žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 200,- Eur. Žalovaný ako dlžník sa zmluvne zaviazal zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 196,- Eur t.j. celkovo čiastku 396,- Eur v 12 mesačných splátkach po 33,- Eur, počnúc od 21.9.2010. Pred podpismi na zmluve sa nachádza vyhlásenie dlžníka o tom, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom zmluvy o úvere, ako aj obsahom plnomocenstiev v nej uvedených a súhlasí so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú na zadnej strane tejto zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať.

13. Všeobecné podmienky poskytnutia úveru v článku 13 obsahujú Dohodu o vyplnení zmenky v tomto znení: Na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky (ďalej aj ako vystaviteľ) vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi (ďalej aj ako remitent) vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Ručiteľ je z takto vystavenej zmenky zaviazaný ako zmenkový ručiteľ. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite t.j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh.

14. Z uznesenia tunajšieho súdu 13Er/814/2013-67, zo dňa 29.6.2015 súd zistil, že spoločnosť Pohotovosť s.r.o. ako oprávnený v exekučnom konaní podala návrh na vykonanie exekúcie proti žalovanému ako povinnému na vymoženie istiny 403,- Eur s príslušenstvom. Citovaným uznesením žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Exekučným titulom v tomto prípade bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 10274/11 zo dňa 29.2.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.3.2012 a vykonateľnosť 29.3.2012. Žalovaný bol zaviazaný zaplatiť pôvodnému veriteľovi Pohotovosť s.r.o. istinu 403,- Eur, zmenkový úrok vo výške 0,25 % Eur denne zo sumy 403,- Eur od 26.6.2011 do zaplatenia, 6 % ročný úrok zo sumy 403,- Eur od 9.9.2011 do zaplatenia a trovy exekúcie. V odôvodnení rozhodcovského rozsudku sa uvádza, že oprávnenému vzniklo právo na zaplatenie zmenkovej sumy 403,- Eur s vyššie uvedenými úrokmi. Rozhodcovský súd rozhodol na základe zmenky vystavenej dňa 30.8.2010, ktorou účastníci zabezpečili svoj záväzkový vzťah zo zmluvy o úvere. Blankozmenku vyplnil oprávnený v zmysle Dohody o vyplnení zmenky. Exekučnému súdu bola predložená aj Zmluva o úvere č. 704500473 zo dňa 30.8.2010, uzavretá medzi Pohotovosť s.r.o. ako

veriteľom a odporcom ako dlžníkom, na základe ktorej bol mu poskytnutý úver vo výške 200,- Eur podľa zmluvy na výkon povolenia. Povinný sa zaviazal vrátiť oprávnenému úver v 12-tich mesačných splátkach po 33,- Eur a poplatok za úver vo výške 196,- Eur. Exekučný súd nevydal poverenie a zamietol žiadosť s odôvodnením, že úver poskytnutý oprávnený povinnému je úverom spotrebiteľským. Zároveň uviedol, že dohoda o vyplnení zmenky, ktorá je súčasťou Všeobecných podmienok poskytnutia úveru bola podľa exekučného súdu neplatná a v rozpore s ustanovením § 54 Občianskeho zákonníka. Tým, že povinný podpísal blankozmenku nemohol následne žiadnym spôsobom ovplyvňovať alebo namietať sumu v nej uvedenú. Oprávnený nemohol použiť predmetnú zmenku ako podklad na rozhodnutie v rozhodcovskom konaní, lebo jeho konanie bolo v rozpore so zákonom a s dobrými mravmi a rozhodcovský rozsudok zaviazal odporcu na právom nepovolené a dobrým mravom odporujúce plnenie. Takéto zabezpečenie úveru bolo výrazne v neprospech slabšej strany predmetnej zmluvy - spotrebiteľa a preto sa jedná o neprijateľnú podmienku. Žalovaný žiadnym spôsobom nenamietal zmenkový právny vzťah, že tento nie je vzťahom spotrebiteľským.

15. Podľa článku 2 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 zo dňa 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej Nariadenie č. 861/2007), toto nariadenie sa uplatňuje v občianskych a obchodných veciach pri cezhraničných sporoch bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu, v ktorých hodnota pohľadávky v čase doručenia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky príslušnému súdu alebo tribunálu nepresahuje 2 000,- Eur bez akýchkoľvek úrokov, výdavkov a nákladov. Neuplatňuje sa najmä na daňové, colné ani správne veci ani na zodpovednosť štátu za konanie alebo nečinnosť pri výkone štátnej moci.

16. Podľa čl. 5 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady ES č. 861/2007 zo dňa 11.07.2007 o európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej Nariadenie), európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomné. Súd alebo tribunál nariadi ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné alebo ak o to požiada niektorá zo strán. Súd alebo tribunál môže takúto žiadosť odmietnuť, ak sa domnieva, že vzhľadom na okolnosti prípadu ústne pojednávanie zjavne nie je potrebné pre spravodlivé vedenie konania. Dôvody odmietnutia sa uvedú písomne. Iba proti rozhodnutiu súdu alebo tribunálu o odmietnutí takejto žiadosti nemožno samostatne podať opravný prostriedok.

17. Podľa čl. 5 ods. 2 Nariadenia, po doručení správne vyplneného tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky súd alebo tribunál vyplní časť I vzorového tlačiva C na odpoveď, ako je uvedené v prílohe III. Kópia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a v prípade potreby podporných dokumentov spolu s vyplneným tlačivom na odpoveď sa doručí žalovanému v súlade s článkom 13. Tieto dokumenty sa odošlú do 14 dní od doručenia správne vyplneného tlačiva na uplatnenie pohľadávky.

18. Podľa čl. 7 ods. 1 Nariadenia do 30 dní od doručenia odpovede žalovaného alebo navrhovateľa v lehotách ustanovených v článku 5 ods. 3 alebo 6 súd alebo tribunál vydá rozsudok alebo:

- a) v rámci stanovenej lehoty, ktorá nesmie presiahnuť 30 dní, si vyžiada od strán ďalšie podrobnosti týkajúce sa pohľadávky;
- b) vykoná dôkazy v súlade s článkom 9 alebo
- c) predvolá strany na pojednávanie, ktoré sa uskutoční do 30 dní od predvolania.

19. Podľa čl. 7 ods. 2 Nariadenia, súd alebo tribunál vydá rozsudok buď do 30 dní od uskutočnenia ústneho pojednávania, alebo po doručení všetkých potrebných informácií na vydanie rozsudku. Rozsudok sa doručí stranám v súlade s článkom 13.

20. Podľa článku 16 Nariadenia, trovy konania znáša strana, ktorá nemala v konaní úspech. Súd alebo tribunál však neprisúdi úspešnej strane trovy konania, ktoré sú neúčelné alebo ktoré sú neprímerané voči pohľadávke.

21. Podľa čl. 19 Nariadenia, pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

22. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany,

ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

24. Podľa § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

25. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

26. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

27. Podľa § 9 ods. 2 písm. f, i, j, k, o, y, zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

28. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

29. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

30. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku, žalobca môže vziať žalobu späť.

31. Podľa § 145 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatie žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

32. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

33. Pred začatím pojednávania vo veci samej právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 21.12.2015 zobral návrh čiastočne v rozsahu zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. Vzhľadom k tomu, že došlo k čiastočnému späťvzatiu návrhu zo strany žalobcu skôr než sa začalo pojednávať vo veci samej, súd v súlade s citovaným ustanovením zákona konanie čiastočne zastavil tak, ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia.

34. Súd po oboznámení sa so žalobným návrhom žalobcu, ním predloženými dôkazmi a vykonaním dôkazu oboznámením sa s obsahom uznesení exekučného spisu dospel k záveru, že žalobe nemožno vyhovieť. V súvislosti s vykonaním dokazovania súd poukazuje na to, že cieľom Nariadenia nie je obmedziť súdy pri zadovážení si dôkazov potrebných pre rozhodnutie vo veci. Z článkov 8 a 9 Nariadenia vyplýva, že aj v konaniach s nízkou hodnotou sporu je zachovaná možnosť súdu vykonať potrebné dokazovanie a nariadiť pojednávanie, ak to považuje za potrebné. Ustanovenie § 150 ods. 2 Civilného sporového poriadku umožňuje požiadať strany o ďalšie skutkové tvrdenia, ak ich vykonanie je nevyhnutné pre rozhodnutie veci. V danej veci, aj vzhľadom na odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, právnym názorom ktorého je prvostupňový súd viazaný, bolo nevyhnutné posúdiť zmenu predloženú žalobcom aj z hľadiska ochrany spotrebiteľa. Za týmto účelom bolo nevyhnutné vykonanie dôkazu oboznámením sa so zmluvou o úvere č. 704500473 zo dňa 30.8.2010 a všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktorý bol zabezpečený predmetnou zmenkou.

35. Vykonaným dokazovaním súd dospel jednoznačne k záveru, že zmluva o úvere č. 704500473 zo dňa 30.8.2010, uzavretá medzi predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, je spotrebiteľskou zmluvou podľa osobitných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy. Z obsahu zmluvy je totiž zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred predchodcom žalobcu, ktorej obsah nemal žalovaný možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť, čo je základnou črtou spotrebiteľských zmlúv. Na jednej strane ako účastník zmluvy vystupoval žalovaný, ktorý nekonal pri uzavretí zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, na strane druhej vystupoval ako účastník zmluvy predchodca žalobcu, teda právnická osoba konajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľské zmluvy je všeobecne charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"), čo je zrejmé aj v danej veci. Pokiaľ sa týka skutočnosti uvedenej v zmluve a to, že úver bol žalovanému poskytnutý na výkon zamestnania, ide len o všeobecný údaj, z ktorého nie je zrejmé, aký konkrétny súvis má poskytnutý úver s výkonom zamestnania a či žalovaný skutočne v čase uzatvorenia zmluvy konal v rámci nejakej svojej podnikateľskej činnosti. Dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy má veriteľ resp. jeho právny nástupca, pričom táto dôkazná povinnosť z jeho strany splnená nebola. Spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere uzatvorenej medzi predchodcom žalobcu a žalovaným bol konštatovaný aj vo vyššie uvedenom exekučnom konaní vedenom proti žalovaným na návrh predchodcu žalobcu a súd v tomto konaní, vzhľadom na vyššie uvedené, nemal dôvod odchyliť sa od tohto názoru exekučného súdu.

36. Základný právny vzťah medzi pôvodným majiteľom zmenky a žalovaným má teda jednoznačne spotrebiteľskú povahu, teda zmenka slúžila ako zabezpečovací právny prostriedok zo spotrebiteľského vzťahu. Žalobca si v tomto konaní uplatnil nárok zo zmenky a nie z pohľadávky. Ním predložená zmenka obsahuje označenie, že ide o zmenku, je vyjadrená v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná, je v nej uvedený bezpodmienečný sľub zaplatiť konkrétnu peňažnú sumu, údaj zročnosti, miesto kde sa má plniť a tiež meno resp. na rad koho sa má platiť. Taktiež obsahuje dátum, miesto a podpis vystaviteľa. Zmenka teda spĺňa formálne náležitosti zmenky podľa ustanovenia § 75 zákona č. 191/1950 Zb. zmenkový a šekový zákon.

37. Napriek uvedenému vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere je však nevyhnutné vo veci poukazujúc na článok 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS chrániť spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Ak teda dôjde ku kolízii zmenkového práva so spotrebiteľskými právami, musí mať prednosť ochrana práv spotrebiteľa. Preto, poukazujúc aj na rozhodnutie odvolacieho súdu, zmenky, ktoré zabezpečujú spotrebiteľské úvery musia spĺňať okrem všeobecných náležitosti podľa zákona č. 191/1950 Zb., aj ďalšie náležitosti podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch platnom v čase uzavretia zmluvy.

38. Sporové strany mali vedomosť o tom, že súd bude posudzovať nárok žalobcu uplatnený v návrhu aj z hľadiska predpisov o ochrane práv spotrebiteľa a to vzhľadom na odôvodnenie rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 26.6.2014, ktorý bol následne odvolacím súdom zrušený a najmä poukazujúc na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Košiciach 2Co/755/2014 zo dňa 19.5.2015. Sporové strany boli tiež poučené pôvodne v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. písomne uznesením a následne boli poučené v zmysle § 292 Civilného sporového poriadku, ktoré bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu ako aj žalovanému.

39. Zmenka predložená žalobcom bola vyplnená na základe dohody o vyplnení zmenky. Vzniku zmenkového vzťahu medzi predchodcom žalobcu a žalovanou tak predchádzalo uzatvorenie tzv. zmenkovej zmluvy t.j. dohody o vyplnení zmenky, ktorá je súčasťou všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Dohoda o vyplnení zmenky je uvedená v článku 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Je súčasťou dlhého textu, ktorý je vyhotovený drobným a nahusteným písmom. Ide o pomerne dlhý text obsahujúci množstvo odbornej právnej terminológie. Spotrebiteľ má tak objektívne iba veľmi nejasnú predstavu o obsahu zmluvných podmienok a to nielen vzhľadom na drobné a nahustené písmo, akým sú napísané, ale aj pre komplikovanú slovnú formuláciu a množstvo zmluvných dojednaní, ktorých obsah spotrebiteľ nie je ani schopný v krátkom čase pochopiť a zväžiť. Súd má za to, že bežný spotrebiteľ ani nevie vyhodnotiť riziko, ktoré pre neho znamená podpísanie takejto dohody o vyplnení zmenky, ktorá je súčasťou všeobecných podmienok poskytnutia úveru resp. blankozmenky a to, ako tým uľahčí vymožitelnosť pohľadávky veriteľa. Vzhľadom na uvedené dohodu o vyplnení zmenky nemožno považovať za individuálne dojednané zmluvné ustanovenie, pretože aj keď žalovaná by mala možnosť oboznámiť sa s ňou pred podpisom zmluvy, nemohla ovplyvniť jej obsah. Zo strany žalobcu v konaní nebol preukázaný opak. Uvedená Dohoda o vyplnení zmenky pritom spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pre nezohľadnenie práv spotrebiteľa a umožnenie vymáhať plnenie bez posudzovania náležitosti zmluvy o úvere v zmysle spotrebiteľských predpisov. Dohoda o vyplnení zmenky je tak poukazujúc na ustanovenie § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka neplatná.

40. Súd ďalej poukazuje aj na rozpor konania predchodcu žalobcu s platnými právnymi predpismi. Podľa § 25 ods. 5 zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na zabezpečenie nárokov veriteľa zo spotrebiteľského úveru zmenkou alebo šekom sa do 31. decembra 2010 vzťahujú ustanovenia doterajších predpisov, t.j. ustanovenia zákona 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Na základe úverovej zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver vo výške 200,- Eur, ktorý mal žalovaný splácať v 12-tich splátkach po 33,- Eur zaplatil by teda 396,- Eur. Úver zabezpečil blankozmenkou, pričom dohoda o jej vyplnení, ktorá bola súčasťou zmluvných podmienok úverovej zmluvy je konštatovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka v rozpore s ust. § 54 Občianskeho zákonníka už exekučným súdom a teda ju neplatná. Tým, že žalovaný podpísal blankozmenku, nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť alebo namietat sumu v nej uvedenú. Dohoda o vyplnení zmenky je tak neprijateľnou podmienkou, ktorá bola dohodnutá jednoznačne v prospech veriteľa a dlžník - spotrebiteľ ju nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť. Takéto zabezpečenie úveru je dohodnuté výrazne v neprospech slabšej strany zmluvy - spotrebiteľa. Ak teda predchodca žalobcu zabezpečoval spotrebiteľské úvery

zmenkami v rozpore s uvedeným ustanovením zákona, ide o úkon absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, s týmže absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva priamo zo zákona a súd k nej prihliada z úradnej povinnosti. Pokiaľ aj zabezpečovacia zmenka bola vyplnená, zmenková suma v čase jej vyplnenia mohla byť len maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vo výške 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. V tomto prípade ide o priamy rozpor s § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z., lebo veriteľ poskytol žalovanému úver 200,- Eur, z ktorých 30 % predstavuje sumu 60,- Eur. Je tak zjavné, že veriteľ mohol od žalovaného prijať zmenku vyplnenú maximálne na sumu 260,- Eur a nie na sumu 403,- Eur, ako sa stalo v tomto prípade. Dojednanie dohody o vyplnení zmenky súd považuje za podmienku, ktorá je v zmysle článku 2 písm. a/ v spojení s ustanovením prílohy ods. 1 písm. e/ Smernice 93/13/EHS výslovne nekalá, nakoľko ide o podmienku, ktorej dôsledkom a účinkom by bolo priznanie za nesplnenie záväzku zo strany spotrebiteľa prehnane vysokého príslušenstva pohľadávky, t.j. zmenkový úrok 0,25 % denne zo zmenkovej sumy. Ak teda predchodca žalobcu zabezpečoval spotrebiteľské úvery zmenkami v rozpore s uvedeným ustanovením zákona č. 258/2001 Z.z., ide o úkon absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka s tým, že absolútna neplatnosť nastáva priamo zo zákona a súd k nej prihliada i bez návrhu z úradnej povinnosti.

41. Zmenka predložená žalobcom nezohľadňuje ani skutočnosť, že Zmluva o úvere č. 704500473 zo dňa 30.8.2010 uzavretá medzi predchodcom žalobcu a žalovaným nespĺňa všetky náležitosti uvedené § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. V zmluve o úvere nie je uvedená konečná splatnosť spotrebiteľského úveru. Predmetná zmluva obsahuje len údaj splatenia úveru v 12 mesiacoch počnúc od konkrétneho dňa. Takýto údaj nemožno považovať za presnú časovú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru. Zmluva tiež neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedená len celková výška splátky a nie je z nej zrejmé, aká suma z uvedenej splátky je započítaná na istinu, úroky a iné poplatky. V úverovej zmluve ďalej absentuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe, ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f, i, j, k, o, y poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda spotrebiteľ má vrátiť len sumu skutočne poskytnutého úveru. Keďže predmetná úverová zmluva zabezpečená zmenkou predloženou žalobcom uvedené náležitosti neobsahuje, úver poskytnutý na základe tejto zmluvy je teda bezúročný a bez poplatkov.

42. Na záver súd uvádza, že Dohodu o vyplňacom práve blankozmenky a tým aj samotnú zmenku možno považovať za neplatnú aj pre obchádzanie zákona. O obchádzanie zákona ide, ak právny úkon neodporuje výslovnému zneniu zákona, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby zákon dodržaný nebol. V danom prípade sa javí, že vystavením zmenky sa právny predchodca žalobcu snažil vyhnúť posudzovaniu platnosti úverovej zmluvy a aplikácii zákona o spotrebiteľských úveroch a dodržaniu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Takýto postup žalobcu nemôže požívať právnu ochranu.

43. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd žalobu zamietol.

44. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku a náhradu trov konania žalobcovi nepriznal. Žalobca v konaní úspech nemal a žalovaný náhradu trov konania nežiadal priznať.

45. Zároveň však nepriznal ani náhradu trov konania pôvodnému vedľajšiemu účastníkovi Občianskemu združeniu Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom Šafárikovo námestie 7, Bratislava - Staré Mesto, ktorý v konaní do zrušenia tohto inštitútu od 1.7.2016 zákonom č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok, vystupoval na strane žalovaného, pretože ním uplatnené trovy konania podaním zo dňa 17.10.2014 nepovažoval za účelne vynaložené. V prejednávanej veci trovy ním vynaložené, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom Šafárikovo námestie 7, Bratislava - Staré Mesto (pôvodný vedľajší účastník) vzhľadom na svoj cieľ, bol vytvorený na ochranu spotrebiteľa, teda sa predpokladá, že on samotný je spôsobilý a schopný chrániť záujmy spotrebiteľa. Mal síce právo zvoliť si pri účasti v konaní zástupcu, avšak takto vynaložené trovy nemožno považovať za účelné bránenie práva samotného účastníka v konaní. Právo na právnu pomoc sa

priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť stranám, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti mal vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorákoľvek iná strana v konaní v súvislosti so svojim zastúpením v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zastupovanie advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zastúpenia, pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu SR), nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl. 47 ods.2 a 3 Ústavy SR. V prejednávanej veci nemožno urobiť záver, že by zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. Iba paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti, najmä ak do konania vstúpil tak, ako tomu bolo v tomto prípade až počas odvolacieho konania, teda v štádiu kedy bolo známe rozhodnutie a aj argumentácia súdu 1. stupňa v predmetnej veci. (rozsudok 11C/100/2014 - 16 zo dňa 26.6.2014) S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým bola ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musel byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známu súdu z iných vecí, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupovali do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zastupovanie splnomocňovali advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nebola ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa. Navyše uznesením Krajského súdu v Košiciach 9Co/69/2016-97 zo dňa 30.9.2016 bolo zrušené uznesenie tunajšieho súdu 11C/100/2014-74 zo dňa 3.8.2015, ktorým súd 1. stupňa pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania a to vzhľadom na zmenu právnej úpravy ku ktorej došlo 1.7.2016, kedy sa stal účinným Civilný sporový poriadok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v štyroch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok).

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané (§ 127 a § 363 Civilný sporový poriadok).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilný sporový poriadok).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilný sporový poriadok).